

گزارشی از مراسم شب همبستگی بین المللی با زندانیان سیاسی در لندن

روز شنبه ۲۸ نوامبر ۲۰۰۹ در یک اقدام متحدانه بین المللی از سوی نیروهای انقلابی و مبارز ایران، ترکیه، هندوستان، آمریکا و برزیل مراسم پرشکوهی در دفاع از زندانیان سیاسی با شعار مرکزی "برای آزادی تمامی زندانیان سیاسی در جهان متحد شویم!" در لندن برگزار شد.

در این مراسم که با شرکت بیش از ۱۵۰ نفر در سالن کتابخانه مرکزی منطقه "ایزلینگتون" برگزار شد، سخنرانانی از سوی احزاب و نیروهای انقلابی و آزادیخواه در کشورهای نامبرده، به تشریح وضع زندانیان سیاسی در کشور خود پرداخته و تصویری از مبارزات و مقاومت‌های زندانیان سیاسی برعلیه رژیم‌های سرکوبگر حاکم را در اختیار حاضران در این مراسم قرار دادند. سالن محل برگزاری مراسم با تصاویری از کمونیستها، مبارزین و آزادیخواهان ایرانی و هندی و ترک و آمریکایی ... (و از جمله تصاویر رفیق بهروز دهقانی، صمد بهرنگی، حیدر عمواغلی، سعید سلطانیور، خسرو گل‌سرخ) تزئین شده بود که این ابتکار مبارزاتی جلوه‌ای از روحیه انترناسیونالیستی و آرمانهای مشترک توده‌های تحت ستم را به نمایش می‌گذاشت.

مراسم با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد تمامی جانباختگان راه سوسیالیسم و آزادی شروع شد و بدنبال آن پیام کوتاهی از سوی کمیته برگزار کننده این مراسم قرائت شد. در این پیام با اشاره به سابقه برگزاری این مراسم از سال ۲۰۰۰ مطرح شده بود که مراسم شب همبستگی با زندانیان سیاسی نخستین بار به ابتکار رفقای ایرانی با هدف بزرگداشت یاد هزاران زندانی سیاسی قتل عام شده در سال ۶۷ بدست رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی برگزار شد. بدنبال وقایع سال ۲۰۰۳ و قتل عام زندانیان سیاسی در ترکیه توسط رژیم فاشیست حاکم بر این کشور، مراسم همبستگی با زندانیان سیاسی به یاد تمامی اسرای مبارز و انقلابی در ایران و ترکیه سازمان یافت و به تدریج این اتحاد عمل با پیوستن سایر نیروهای آزادیخواه از کشورهای دیگر نظیر فیلیپین و هند و ... جنبه

ای بین المللی یافت.

در بخش بعدی برنامه سخنرانی از سوی جنبش انقلابی و آزادیخواهانه ترکیه، ایران، برزیل، هندوستان و آمریکا به نوبت به تشریح وضعیت زندانیان در کشورهای خود و بویژه زندانیان سیاسی و مبارزات و مقاومت‌های آنها در مقابل سیستم امپریالیستی پرداختند که در زیر خلاصه ای از صحبت‌های آنها درج می شود:

برزیل: سخنران برزیلی مراسم با توضیح این واقعیت که برزیل به لحاظ تعداد زندانیان، هشتمین کشور دنیا است، اضافه کرد که این کشور رسماً ۴۵۰ هزار زندانی دارد که در میان آنها بخش قابل توجهی از زحمتکشان و دهقانان فقیر قرار دارند که صرفاً بدلیل مبارزه برای حفظ زمین‌هایشان از دست فئودال‌های بزرگ و دولت حامی آنها توسط دولت دستگیر و در بدترین شرایط در زندان‌های برزیل به سر می برند. او با اشاره به نفوذ عمیق امپریالیست‌ها در ساختار اقتصادی - سیاسی حاکم بر برزیل تاکید کرد که سرکوب شدید در جامعه برزیل - که وضعیت زندانیان تنها یکی از جلوه های آن می باشد - ارتباطی مستقیم با سلطه دیکتاتوری امپریالیست‌ها و مرتجعین حاکم بر برزیل دارد.

آمریکا: سخنران آمریکایی مطرح کرد که دولت آمریکا که در تبلیغات از آن به مثابه سمبل "دمکراسی" و "آزادی" در جهان سرمایه داری نام برده می شود، دو و نیم میلیون زندانی دارد که در شرایط بسیار وخیمی در زندان‌ها به سر می برند. در زندان‌های این کشور شکنجه های جسمی و روحی و فشار بر زندانیان به اشکال مختلف جریان دارد و بطور مثال در برخی زندان‌ها، زندانبانان تنها هر ۶ روز یکبار یک ساعت اجازه هواخوری به زندانیان را می دهند. او سپس تاکید خود را بر وضعیت زندانیان سیاسی آمریکا گذارد و اضافه کرد که در آمریکا آمار رسمی حاکی از وجود صد ها زندانی سیاسی است که بجرم مخالفت با سیستم استثمارگرانه سرمایه داری و دفاع از جنبش‌های آزادیخواهانه سیاه پوستان، جنبش ضد جنگ، ضد نژادپرستی و ... از دهه ۶۰ میلادی تاکنون بدلیل مخالفت با سیستم امپریالیستی حاکم، در زندان به سر می برند و برغم آن که برخی از آنها در سنین ۷۰ تا ۸۰ سالگی هستند دولت آمریکا اجازه آزادی آنها را نمی دهد. سخنران سپس به وضع دو تن از زندانیان سیاسی آمریکا یعنی "مومیا ابوجمال" و "لئونارد یارپته" اشاره کرد و تاکید کرد که دولت اوپاما نیز که با ژست احترام به "دمکراسی" و "حقوق بشر" به میدان آمده بدلیل سیاست‌های نژادپرستانه سیستم امپریالیستی حاکم بر آمریکا برغم تمامی اعتراضات بین المللی و برغم اثبات بیگناهی مومیا ابوجمال در صدد تکمیل پروسه حقوقی اعدام ناعادلانه مومیاست.

ترکیه: سخنران ترکیه، یکی از زندانیان سیاسی سابق این کشور بود که تجربه اسارت در سیاهچال‌های دولت ترکیه را کشیده بود. او سخنان خود را با این جمله که "هرجا که ظلم و ستم وجود دارد مبارزه انقلابی نیز وجود دارد و هر جا که مبارزه انقلابی وجود دارد زندانی سیاسی نیز وجود دارد" آغاز کرد. او سپس اشاره کرد که در ترکیه بخاطر وجود جنبش مبارزاتی و همچنین مساله ملی خلق‌های تحت ستم، زندانی سیاسی وجود دارد. وی خاطر نشان کرد که در ترکیه ۵۰۰۰ زندانی سیاسی کرد و همچنین ۱۵۰۰ زندانی سیاسی دیگر در سیاهچال‌های این کشور به سر می برند. او در ادامه صحبت‌های خود با اشاره به سابقه مبارزات و مقاومت‌های زندانیان سیاسی ترکیه، برخی از جنایات دولت ترکیه در حق زندانیان سیاسی و از جمله قتل عام زندانیان سیاسی در جریان تحمیل سلول‌های انفرادی توسط دولت سرکوبگر ترکیه در سال ۲۰۰۰ اشاره کرد. وی همچنین به تداوم مبارزات جاری زندانیان سیاسی ترکیه و خانواده های آنان اشاره کرد و خواهان اتحاد

تمامی نیروهای انقلابی برای رساندن صدای حق طلبانه زندانیان سیاسی و مبارزات آنها در افکار عمومی شد. سخنران ترک سپس تاکید کرد که "این افتخار ماست که صدای زندانیان سیاسی مبارز در تمام دنیا باشیم"

ایران: سخنران بعدی به مساله زندانیان سیاسی در ایران تحت رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی پرداخت. او با ستایش از مقاومت انقلابیون کمونیست و مبارزی که در طول سالها سلطه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی بدست دژخیمان این رژیم در سیاهچالها جان باختند، تاکید کرد که تنها در سال ۶۷ هزاران تن از بهترین فرزندان کارگران و خلقهای تحت ستم ایران بدستور مستقیم خمینی جلاد در عرض چند ماه اعدام شدند و به این ترتیب دشمن در هراس از رشد یابی جنبش توده ها، نسلی از آگاهترین فرزندان مبارز این سرزمین را به خاک و خون کشید. سخنران در ادامه صحبتهای خود به جنبش توده ای اخیر و این که برغم تبلیغات امپریالیستی، خواست سرنگونی جمهوری اسلامی ضد خلقی خواست اساسی توده های به پاخاسته در این جنبش است پرداخت و حمایت های آشکار و پنهان دولتهای امپریالیستی از نظام جمهوری اسلامی و جا زدن موسوی جنایتکار در نقش به اصطلاح "رهبر" توده ها را افشا نمود. وی در پایان سخنرانی از تمامی نیروها و احزاب مترقی و آزادیخواه که برغم تبلیغات فریبکارانه و ارتجاعی، با حمایت از جنبش حق طلبانه مردم به پاخاسته و نیروهای کمونیست و انقلابی ایران صدای واقعی جنبش ضد امپریالیستی دمکراتیک توده های تحت ستم ایران بر علیه امپریالیسم و ارتجاع را پژواک داده اند تشکر کرد.

هندوستان: آخرین سخنران مراسم شب همبستگی بین المللی با زندانیان سیاسی به تشریح وضعیت زندانیان سیاسی در هندوستان و مبارزات آنها پرداخت. وی با تاکید بر این که افتخار می کنم که امشب در میان شما هستم تا برای رساندن صدای زندانیان سیاسی در تمام کشورها تلاش کنیم" یاد ۱۸۰۰۰ زندانی سیاسی قتل عام شده توسط رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در سال ۶۷ را پاس داشت و سپس به تشریح اوضاع جاری در هندوستان پرداخت. او متذکر شد که برغم این که در تبلیغات امپریالیستی از هندوستان به عنوان "بزرگترین دمکراسی" اسم برده می شود، سیاهچالهای این دولت باصطلاح دمکراتیک انباشته از هزاران زندانی سیاسی ست و هندوستان یکی از بزرگترین ارقام زندانیان سیاسی را داراست. وی اضافه کرد که دولت هند "زندانی سیاسی" را اساسا به رسمیت نمی شناسد و از تمام آنها به عنوان "جنایتکار" و "بزهکار" نام می برد. در حالی که این باصطلاح جنایتکاران کسانی جز توده های زحمتکش و تحت ستم، فعالین صف مقدم جنبشهای ملی و ضد امپریالیستی در هندوستان، مبارزین جنبشهای توده ای و انقلابیونی نیستند که برای آزادی و کسب حقوق مردم خود به پاخاسته اند. سخنران سپس با اشاره به اوضاع جاری و بحران کنونی در هندوستان از لشکرکشی وسیع ارتش ضد خلقی هند به مناطق روستایی این کشور و کشتار و اذیت و آزار توده های محروم این مناطق و تلاش برای تصرف زمینهای آنان و نابودی حیات و معیشتشان خبر داد و اضافه کرد که هم اکنون دولت هند برای برآوردن منافع انحصارات امپریالیستی و همچنین برای درهم شکستن جنبش انقلابی توده ای مردم این کشور بر علیه رژیم ضد خلقی هندوستان در صدد سازمان دادن یک برنامه وسیع برای کشتار و قلع و قمع توده های محروم در بخشهایی از هندوستان است. وی همچنین با افشای سیاستهای ضد خلقی امپریالیستها در حمایت از جنایات دولت هند و بویژه سیاستهای دولت اوپاما اضافه کرد که " دولت اوپاما با وعده صلح و دمکراسی و مخالفت با جنگ روی کار آمد اما هم اکنون در اثر سیاستهای امپریالیستی این دولت دامنه جنگ از افغانستان و عراق به پاکستان و سرانجام به مرزهای هندوستان کشیده شده است". او سپس تاکید کرد که

نیروهای انقلابی و خلقهای تحت ستم برای گسترش مبارزه برای برانداختن ستم و استثمار و سرکوب باید هر چه بیشتر با یکدیگر متحد شده و مبارزه خود برای نابودی امپریالیسم و برقراری سوسیالیسم را شدیدتر کنند. چرا که تنها راه نجات مبارزه برای نابودی امپریالیسم و برقراری سوسیالیسم است.

سخنان سخنرانان با استقبال و تشویق چشمگیر جمعیت حاضر روبرو شد. بدنبال سخنرانی نوبت به هنرمند مبارزی از آمریکای لاتین رسید که با گیتار خود چندین ترانه سرود انقلابی از جمله آهنگ "چه گوارا" و "ویکتورخارا" را اجرا کرد. وی تاکید کرد که برغم آن که ترانه سرودهای او به زبان اسپانیایی هستند اما پیام و محتوای آنها یک پیام مبارزاتی و بیانگر آلام و دردها و رنجها و مبارزات تمامی خلقهای تحت ستم برای رسیدن به آزادی می باشند. برنامه این هنرمند مبارز با فریادهای تشویق ممتد جمعیت و قدردانی آنها روبرو شد.

در بخش دوم برنامه شب همبستگی هنرمند جوانی از ترکیه نیز با آوای گیتار خود به هنرنمایی پرداخت و چند ترانه سرود مبارزاتی به زبانهای کردی و ترکی اجرا نمود. در بخش پایانی مراسم شب همبستگی بین المللی با زندانیان سیاسی یک فیلم مستند به نام Lalgarh که منعکس کننده گوشه ای از وضعیت کار و زندگی و مبارزات توده های رنج کشیده و محروم ولی دلیر هندوستان بود به نمایش درآمد که در آن به جنایات دولت و ارتش ضد خلقی هند بر علیه مردم ستمدیده و مقاومت و مبارزات آنها اشاره شده بود.

مراسم شب همبستگی بین المللی با زندانیان سیاسی مراسم مبارزاتی بسیار موفقی بود که نه تنها جلوه ای از اتحاد مبارزاتی و آرمانهای مشترک طبقه کارگر و خلقهای تحت ستم دنیا در مبارزه مشترکشان بر علیه امپریالیسم و نظام سرمایه داری و تمامی جلوه های ارتجاعی آن را به نمایش گذارد بلکه تصویری واقعی از مساله زندانیان سیاسی در ایران و جنایات رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی در حق زندانیان سیاسی و خانواده های آنان و مردم ستمدیده ما را بگونه ای موفقیت آمیز در میان توده ها و مبارزین سایر کشورها منعکس نمود.

مراسم شب همبستگی بین المللی با زندانیان سیاسی توسط احزاب و نیروهای زیر

سازمان یافته بود:
فعالین چریکهای فدایی خلق ایران- لندن
کمیته بین المللی همبستگی با زندانیان سیاسی (UPOTUDAK)
سازمان دمکراتیک ضد امپریالیستی ایرانیان در انگلستان
انجمن کارگران هندوستان- بریتانیا (IWA-GB)
مهاجرین بین المللی (اتحاد مهاجران فیلیپینی)
کمیته همبستگی با زندانیان سیاسی آزاده (OTDK)
دوریمچی دمکراسی (نشریه دمکراسی انقلابی) ترکیه
حمایت کنندگان:
مرکز همبستگی با مهاجرین بین المللی - لندن
لیگ بین المللی مبارزات خلقها

فعالین چریکهای فدایی خلق در لندن
۲۹ نوامبر ۲۰۰۹